

**ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«СТРАХОВА КОМПАНІЯ «ГАРАНТ І Я»
ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК,
ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2022 РОКУ**

1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТОВАРИСТВО

Повна назва юридичної особи:	Товариство з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «Гарант і Я»
ЄДРПОУ:	37317151
Місцезнаходження:	79022, Україна, м. Львів, вул. Городоцька, 174.
Сайт:	http://www.harant.com.ua
Електронна поштова адреса: '	office@harant.com.ua
Види діяльності:	інші види страхування, крім страхування життя, перестрахування
Орган управління, у віданні якого перебуває Компанія:	Національний Банк України
Середня кількість працівників у 2022 році	10
Звітна дата	31 грудня 2022 року
Звітний період	2022 рік
Функціональна валюта звітності	гривня
Одиниці виміру звітності	тис. грн.
Відокремлені підрозділи	відсутні

Товариство з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «Гарант і Я» (далі – ТДВ «СК «Гарант і Я» або Товариство) було створене 05.10.2010 року.

Метою діяльності Товариства є одержання прибутку шляхом надання послуг з усіх видів страхового захисту майнових інтересів громадян і юридичних осіб та здійснення фінансової діяльності в межах, визначених законодавством та Статутом Товариства.

Предметом безпосередньої діяльності Товариства є проведення страхування, перестрахування і здійснення фінансової діяльності, пов'язаної з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.

Товариство здійснює усі види добровільного страхування та перестрахування згідно з вимогами законодавства України, на які вона отримала ліцензії. На 31.12.2022 року Товариство має 5 страхових ліцензій.

Товариство здійснювало страхову діяльність протягом 2022 року у формі добровільного страхування на підставі ліцензій, виданих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України.

Перелік ліцензій:

Назва	Серія та номер ліцензії	Дата на номер рішення про видачу ліцензії	Строк дії ліцензії
-------	-------------------------	---	--------------------

Добровільні види страхування

СТРАХУВАННЯ ВІД ВОГНЕВИХ РИЗИКІВ ТА РИЗИКІВ СТИХІЙНИХ ЯВИЩ	AB№584978	20.09.2011 р.	безстроковий
СТРАХУВАННЯ МАЙНА [КРІМ ЗАЛІЗНИЧНОГО, НАЗЕМНОГО, ПОВІТРЯНОГО, ВОДНОГО ТРАНСПОРТУ (МОРСЬКОГО ВНУТРІШНЬОГО ТА ІНШИХ ВИДІВ ВОДНОГО ТРАНСПОРТУ), ВАНТАЖІВ ТА БАГАЖУ (ВАНТАЖОБАГАЖУ)]	AB№584823	16.08.2011 р.	безстроковий
СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ	AB №584822	16.08.2011 р.	безстроковий
СТРАХУВАННЯ НАЗЕМНОГО ТРАНСПОРТУ (КРІМ ЗАЛІЗНИЧНОГО)	AB №584979	20.09.2011 р.	безстроковий
СТРАХУВАННЯ МЕДИЧНИХ ВИТРАТ	AE №198510	30.01.2013 р.	безстроковий

У 2022 році припинення окремих видів операцій страхування не було.

Інформацію про Товариство внесено до Єдиного державного реєстру підприємств, організацій та установ за № 10701020000041407.

Форма власності – приватна.

Структурних підрозділів Товариство не має.

Товариство зареєстроване та знаходиться на обліку в місцевих органах державної податкової служби, як платник окремих видів податків за місцезнаходженням (податок на доходи фізичних осіб, податок на майно).

Вищим органом управління Товариства є Загальні Збори учасників Товариства.

Виконавчим органом Товариства є Директор.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2022 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Господарські та фінансові операції відображаються в облікових регістрах у тому звітному періоді, в якому вони були здійснені.

Основи підготовки фінансової звітності викладені в Положенні про облікову політику ТДВ «СК «Гарант і Я» (Наказ №01-ОП від 04.01.2022р.)

Ця фінансова звітність базується на принципах бухгалтерського обліку, зазначених в Положенні про облікову політику Товариства та відповідають принципам, що застосовувались при підготовці річної фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2022 року.

При формуванні фінансової звітності за 2022 рік Товариство керувалось також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО на 01 січня 2022 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме – доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

2.2. Економічне середовище, у якому Товариство проводить свою діяльність

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив вони можуть надати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всі необхідні заходи для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

Стабільність української економіки буде в значній мірі залежить від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. Фінансова ситуація у фінансовому та корпоративному секторах України значно погіршилася.

Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється.

Податкові реформи в Україні тривають. Законодавство оптимізується. Головним напрямком

податкових реформ є зниження кількості податків та спрощення податкового обліку, а саме максимальне наближення його до бухгалтерського. В 2022 році ставка податку на прибуток становила 18%, ставка податку на дохід для страховиків – 3%.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах та, особливо, від вирішення складної ситуації в Україні.

Суттєві наслідки глобальної світової пандемії COVID-19, а також події 24 лютого 2022 року, щодо почала широкомасштабного військового вторгнення Росії в Україну, мають суттєвий негативний вплив на українську економіку, людей і, відповідно, на бізнес, фінансовий стан та результати діяльності Товариства. Наразі Уряд України визначив оборонну галузь та забезпечення соціальних виплат пріоритетними напрямками, при цьому не допускаючи дефолту зобов'язань по зовнішньому боргу. Бізнес продовжує працювати, наскільки це можливо за умов війни, та сплачувати податки, відповідно забезпечуючи необхідний для фінансової системи обіг грошових коштів. Остаточний результат зазначених обставин та їх поточні наслідки передбачити вкрай складно, проте вони можуть мати подальший негативний вплив на економіку України та бізнес Товариства.

2.3. Заява про відповідальність Керівництва Товариства

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, яка достовірно подає фінансовий стан ТДВ «СК «Гарант і Я» станом на 31 грудня 2022 р., а також результати діяльності за рік, що закінчився 31 грудня 2022 р. та рух грошових коштів та зміни в капіталі у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності.

2.4. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який сформована фінансова звітність Товариства, є період з 01 січня 2022 року по 31 грудня 2022 року.

2.5. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч, якщо не зазначено інше.

2.6. Знецінення національної валюти. Гіперінфляція.

Керівництвом Товариства проаналізовано критерії, які характеризують показник гіперінфляції визначений у параграфі 3 МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції». Проаналізувавши офіційні дані Державної служби статистики України щодо коливань кумулятивного рівня інфляції за трирічний період, включаючи 2020, 2021 та 2022 роки, Товариство зазначає, що за показниками, наведеними у параграфі 3 МСБО 29, економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією.

До уваги були прийняті додаткові характеристики, а саме фактор динаміки змін рівня інфляції, прогноз Національного банку України щодо інфляції на наступний звітний період. Керівництво Товариства прийшло до висновку, що не можна однозначно ідентифікувати наявність гіперінфляції в економіці функціональної валюти України, гривні.

При складанні цієї фінансової звітності не застосовувалися норми стандарту МСБО 29.

Крім того, Товариством прийнято рішення не проводити перерахунок показників фінансової звітності за 2022 рік із застосуванням загального індексу цін, за правилами МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції економіки».

Показники фінансової звітності не перераховувалися з метою відображення впливу інфляції.

2.7. Припущення про безперервність діяльності

Компанія функціонує в нестабільному середовищі, що переважною мірою пов'язано з широкомасштабним військовим нападом Росії на територію України, а також продовженням пандемії COVID-19. В даний час неможливо достовірно надати оцінку впливу зазначених явищ на доходи та ліквідність Компанії, її стабільність та сталий розвиток. Виникає суттєва невизначеність, що може мати вплив на майбутні операції, можливість відшкодування вартості активів та спроможність погасити борги. Дана фінансова звітність не містить будь-яких коригувань, які можуть виникнути в результаті такої невизначеності.

З метою забезпечення безперервності бізнесу, Компанія не припиняла та не призупиняла поточну операційну діяльність та продовжує реалізацію страхових послуг клієнтам в поточному середовищі. Крім того, Компанія проводить постійний моніторинг бізнес процесів та їх адаптацію відповідно до поточних потреб.

Тому, враховуючи вищевикладене, управлінський персонал має обґрунтовані очікування щодо наявності у Компанії достатніх ресурсів для продовження своєї діяльності, для своєчасного та у повному обсязі обслуговування фінансових зобов'язань Компанії, що є ключовим фактором із забезпечення сталості її операційної діяльності в осяжній перспективі. Відповідно, цю фінансову звітність було складено на основі припущення про безперервність діяльності.

2.8. Виправлення помилок.

Виправлення помилок та корегування фінансової звітності не здійснювалось.

2.9. Сегменти.

У силу специфіки діяльності Товариства господарсько-галузеві та географічні сегменти не виділені.

2.10. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства за рік, що закінчився 31.12.2022 року затверджена до випуску керівником Товариства 24 лютого 2023 р.

Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю».

Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Статті фінансової звітності сформовані Товариством з урахуванням суттєвості.

Для визначення суттєвості окремих операцій об'єктів обліку, що відносяться до активів, зобов'язань і власного капіталу для відображення у фінансовій звітності за поріг суттєвості приймається величина у 5 відсотків від підсумку відповідно всіх активів, всіх зобов'язань і власного капіталу за балансом без внутрішніх розрахунків.

Для визначення суттєвості окремих видів доходів і витрат за поріг суттєвості приймається величина у 2 відсотків чистого прибутку (збитку) звітного періоду.

3.2.2. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідність до МСФЗ.

Склад фінансової звітності:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) на 31.12.2022 р.
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2022 р.
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2022 р.
- Звіт про власний капітал за 2022 р.
- Примітки до річної фінансової звітності за 2022 р.

3.2.3. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на основі облікових записів Товариства.

Дана фінансова звітність була підготовлена з урахуванням пріоритету економічного змісту над юридичною формою.

У проміжній фінансовій звітності Товариство дотримувалося тих самих облікових політик і методів обчислення, як і в останній річній фінансовій звітності.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами;
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів: фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку; фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Облік грошових коштів та їх еквівалентів та розкриття інформації про грошові потоки у фінансовій звітності здійснюється у відповідності до МСБО №7 «Звіт про рух грошових коштів». Грошові кошти є найбільш ліквідними активами Товариства.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають гроші в касі, гроші на рахунках у банках, грошові кошти в дорозі та інші короткострокові ліквідні інвестиції зі строком розміщення не більше трьох місяців.

Основними завданнями бухгалтерського обліку грошових коштів є:

- правильна організація, своєчасне й законне проведення безготівкових і готівкових розрахункових операцій;
- своєчасне та правильне документування операцій з руху грошових коштів;
- забезпечення збереження грошових коштів і цінних паперів у касі Товариства;
- періодичне проведення інвентаризації грошових коштів;
- відображення грошових потоків у Звіті про рух грошових коштів, як складової частини фінансової звітності.

Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за їх номінальною вартістю.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Грошові кошти та їх еквіваленти складають 33 988 тис. грн. в тому числі:

- на поточних рахунках 7 188 тис. грн.;
- на депозитних рахунках 26 800 тис. грн.

Не грошові операції за фінансовою та інвестиційною діяльністю Товариства не відбувались. Операцій з продажу та придбав майнових комплексів у 2022 році не було.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить дебіторську заборгованість.

Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю включає:

- дебіторську заборгованість за договорами страхування (перестрахування);
- дебіторську заборгованість перестраховиків за страховими виплатами;
- дебіторську заборгованість щодо комісійної винагороди перестраховиків;
- дебіторську заборгованість третіх осіб за заподіяні збитки (регрес).

Дебіторська заборгованість страхувальників (перестрахувальників) визнається на дату початку дії договорів страхування (перестрахування) та є заборгованістю страхувальників (перестрахувальників) по сплаті страхових премій відповідно до договору на звітну дату. Дебіторська заборгованість страхувальників (перестрахувальників) визначається по кожному договору страхування (перестрахування).

Дебіторська заборгованість перестраховиків за виплатами страхового відшкодування визнається в момент визнання кредиторської заборгованості Товариства за виплатами страхового відшкодування та оцінюється відповідно до умов договору перестрахування.

Дебіторська заборгованість третіх осіб за заподіяні збитки (регрес) визнається на дату врегулювання регресних вимог.

Відображення врегульованих регресних вимог в бухгалтерському обліку здійснюється по кожній страховій виплаті.

Дебіторська заборгованість відображається в бухгалтерському обліку у розрізі таких складових: номінальної вартості та резервів очікуваних кредитних збитків.

Інша дебіторська заборгованість включає:

- дебіторську заборгованість працівників та інших осіб;
- дебіторську заборгованість постачальників товарів, робіт, послуг, якщо формою розрахунку є попередня оплата;
- іншу дебіторську заборгованість.

Після первісного визнання за номінальною вартістю дебіторська заборгованість на дату балансу відображається за чистою реалізаційною вартістю (номінальна вартість мінус резерв очікуваних кредитних збитків).

Для визначення чистої реалізаційної вартості Товариство обчислює величину резерву очікуваних кредитних збитків на основі класифікації дебіторської заборгованості за термінами її непогашення.

3.3.4. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість.

Зобов'язання за виплатами страхових відшкодувань.

Зобов'язання визнаються на дату затвердження страхового акту, який є підставою для нарахування в бухгалтерському обліку страхового відшкодування, та відображаються в балансі за номінальною вартістю.

Зобов'язання за розрахунками з перестраховиками.

Зобов'язання визнаються на дату початку дії договору перестраховування та відображаються в обліку відповідно до умов договору перестраховування.

Аванси, отримані за договорами страхування.

Попередня оплата - це суми премії, що отримані до виникнення дебіторської заборгованості за нарахованими страховими преміями. У зв'язку з цим отримані суми попередньої оплати відображаються, як зобов'язання з прямого страхування до початку дії договору страхування, а також до дати сплати премії (у разі сплати страхової премії за діючими договорами раніше, ніж визначено договором).

Заборгованість за агентською винагородою страховим агентам.

Заборгованість за агентською винагородою страховим агентам в бухгалтерському обліку визнається на дату підписання актів виконаних робіт по агентській винагороді. Заборгованість за агентською винагородою оцінюється відповідно до ставок агентською винагородою за видами страхування, до сплачених страхових платежів за договорами, укладеними за посередництвом агентів.

Інші зобов'язання.

До інших зобов'язань Товариства відносяться:

- розрахунки з працівниками по оплаті праці;
- розрахунки з бюджетом та позабюджетними фондами;
- розрахунки з постачальниками.

3.3.5. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо нематеріальних активів

Нематеріальні активи Товариство обліковує та відображає в фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи». Первісна вартість нематеріальних активів на 31.12.2022 року складає 37 тис. грн.

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів.

Амортизація на ліцензії по страховій діяльності не нараховується, оскільки неможливо визначити термін їх використання але аналізуються в кожному звітному періоді на наявність підстав для оцінки таких активів як безстрокових.

Нематеріальні активи, щодо яких існує обмеження права власності, відсутні.

Нематеріальні активи, отримані за рахунок цільових асигнувань відсутні.

Капіталізація витрат на позики, що відносяться до придбання (створення) нематеріальних активів (п.8 МСБО № 23 «Витрати на позики»), не здійснювалась.

3.5. Облікові політики щодо основних засобів

У звітному періоді облік надходжень, реалізації, іншого вибуття, визнання та оцінка основних засобів проводився з врахуванням вимог МСБО № 16 "Основні засоби". Основними засобами в Товариство вважаються ті активи, які воно придбало (створює) з метою використання їх у процесі своєї основної діяльності, а також для здійснення адміністративних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше одного року і первісна вартість яких перевищує 20000 грн. Одиницею обліку основних засобів вважається окремий об'єкт. Всі об'єкти основних засобів розподілені на окремі групи. Для нарахування амортизації застосовується прямолінійний метод.

Основні засоби групи «Будинки та споруди» відображені за справедливою вартістю. Всі інші основні засоби відображені за собівартістю (первісна вартість за мінусом зносу та накопичених збитків від зменшення корисності). Собівартість основних засобів включає ціну

придбання, включаючи імпорتنі мита та податки на придбання, які не підлягають відшкодуванню, після вирахування торговельних знижок та цінових знижок, будь-які витрати, які безпосередньо пов'язані з доставкою основних засобів до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом, первісну попередню оцінку витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими Товариство взяло на себе.

При необхідності заміни значних компонентів основних засобів через певні проміжки часу Товариство визнає подібні компоненти, як окремі активи з відповідними їм індивідуальними термінами корисного використання і амортизацією. Аналогічним чином, при проведенні основного технічного огляду, витрати, пов'язані з ним, визнаються в балансовій вартості основних засобів як заміна об'єктів основних засобів, якщо виконуються всі критерії визнання. Всі інші витрати на ремонт і технічне обслуговування визнаються в звіті про прибутки та збитки у момент понесення.

Доходи чи витрати від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від реалізації та балансової вартості і включаються в інші доходи або витрати від діяльності. Залишкова вартість основних засобів визначається як різниця між первісною вартістю та сумою нарахованого зносу. Ліквідаційна вартість, термін корисного використання і методи амортизації активів аналізуються в кінці кожного річного звітного періоду і при необхідності корегуються. Списання раніше визнаних основних засобів або їх значного компонента з балансу відбувається при їх вибутті або у випадку, якщо в майбутньому не очікується отримання економічних вигід від використання або продажу даного активу. Доходи або витрати, що виникають від припинення визнання об'єкта основних засобів (розраховані як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу), включаються в звіт про прибутки та збитки за той звітний рік, в якому актив був списаний.

Ліквідаційна вартість, термін корисного використання і методи амортизації активів аналізуються в кінці кожного річного звітного періоду і при необхідності корегуються.

3.6. Знецінення активів

Товариство відображає активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталися протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;
- збільшення протягом звітного періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітного періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

При наявності ознак знецінення активів, Товариство визначає суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж та цінності використання. Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від зменшення у звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми очікуваного відшкодування.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного податку. Поточний податок визначається, як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

3.8. Облікові політики щодо страхової діяльності

3.8.1. Страхові контракти

Страховий контракт - це контракт, згідно з яким одна сторона (страховик) приймає значний страховий ризик іншої сторони (власника страхового поліса), погодившись надати компенсацію власникові страхового поліса, якщо визначена непевна майбутня подія (страховий випадок) негативно вплине на власника страхового договору.

Класифікація страхових контрактів

Визначення страхового контракту посиляється на страховий ризик, який МСФЗ 4 визначає як ризик інший ніж фінансовий ризик, що передається емітенту власником договору. Контракт, який наражає емітента на фінансовий ризик без значного страхового ризику, не є страховим контрактом.

Ризик дострокового припинення або розірвання контракту (тобто, ризик того, що контрагент анулює контракт раніше або пізніше, ніж очікував емітент при встановленні ціни контракту) не є страховим ризиком, оскільки виплата контрагенту не залежить від невизначеної майбутньої події, яка несприятливо впливає на контрагента. Аналогічним чином, ризик витрат (тобто, ризик неочікуваного зростання адміністративних витрат, пов'язаних з обслуговуванням договору, а не з витратами, спричиненими страховим випадком) не є страховим ризиком, оскільки неочікуване зростання витрат не впливає на контрагента несприятливим чином.

Визнання і оцінка страхових контрактів

Дохід від реалізації послуг обліковується в Компанії за методом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції. Тобто після набуття контрактом сили, страхові премії обліковуються як отримані і вважаються заробленими на пропорційній основі протягом терміну дії відповідного страхового договору.

Страхові контракти можуть бути розірвані, якщо є об'єктивний доказ того, що страхувальник не прагне або не може виплачувати страхову премію. Розірвання впливають в основному на договори страхування, відповідно до яких страхова премія сплачується частинами протягом усього терміну дії контракту. Розірвання відображається у фінансовій звітності у складі страхових премій.

Перестрахування

Компанія передає договори в перестрахування з метою зниження ймовірності виникнення чистого збитку за допомогою часткової передачі ризику перестраховикам. Передані премії й отримані компенсаційні виплати відображаються у звіті про фінансові результати. Розмір частки перестраховика в резерві незароблених премій розраховується методом 1/365 за всіма видами страхування та визначається як сумарне значення часток перестраховика в незароблених страхових преміях за кожним договором.

3.8.2. Облік забезпечення в страховій діяльності.

Забезпечення у звітному періоді визнавались й обліковувались відповідно до МСБО № 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», тобто як зобов'язання з невизначеними строками або сумами. Страхові резерви Товариства формуються у відповідності з Законом України «Про страхування», «Методики формування страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя», Положення про обов'язкові критерії і нормативи достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій страховика, затвердженого розпорядженням Нацкомфінпослуг 07.06.2018 № 850.

Страхові резерви є оцінкою обсягу зобов'язань Товариства для здійснення майбутніх виплат страхового відшкодування за договорами страхування (перестрахування).

Резерв незароблених премій (РНП) Керуючись Законом України «Про страхування» та Положенням НАЦКОМФІНПОСЛУГ №3104 від 17.12.2004 (зі змінами), Компанія в своїй діяльності застосовує метод 1/365 («pro rata temporis») для розрахунку резерву незароблених премій.

Обраний метод розрахунку резерву незароблених премій застосовується Компанією за всіма чинними договорами та всіма видами страхування на дату розрахунку.

Резерв незароблених премій формується в момент нарахування премій та розформовується протягом строку страхового покриття.

Розмір резерву незароблених премій, який розраховується методом «1/365» («pro rata temporis»), на будь-яку дату визначається як сумарне значення незароблених страхових премій за кожним договором.

Незароблена страхова премія, яка розраховується методом „1/365” („pro rata temporis”), визначається за кожним договором як добуток надходжень сум страхових платежів, та результату, отриманого від ділення строку страхового покриття, який ще не минув на дату розрахунку (у днях), на весь строк страхового покриття (у днях), за такою формулою:

$$HЗП_i = \frac{П_i(m_i - n_i)}{m_i}$$

де $П_i$ - надходження сум страхових платежів за договором;

m_i - строк страхового покриття згідно з умовами договору (в днях), якому відповідає надходження сум страхових платежів;

n_i - кількість днів, що минули з дати, коли розпочато строк страхового покриття, до дати розрахунку;

При цьому, якщо надходження сум страхових платежів за договором відповідає іншому періоду, ніж строк страхового покриття, то m_i визначається як строк, якому відповідає надходження сум страхових платежів $П_i$ (в днях), а n_i - як кількість днів, що минули з дати початку строку, якому відповідає надходження сум страхових платежів $П_i$. Якщо до договору страхування була укладена додаткова угода, що змінює загальну суму страхових платежів, то розрахунок резерву незароблених премій до цієї додаткової угоди відбувається окремо, як за окремим договором страхування.

Звітний період – 2022 рік є першим звітним періодом, в якому для розрахунку розміру РНП Товариством застосований метод «1/365» («pro rata temporis»), за попередні періоди розрахунок РНП здійснювалось методом «1/4» – тобто Товариством змінено облікові оцінки щодо розрахунку РНП. Відповідно до вимог п.36 МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», вплив зміни облікової оцінки визнається перспективно, включаючи його у прибуток або збиток:

а) у періоді, коли відбулася зміна, якщо зміна впливає лише на цей період;

б) у періоді, коли відбулася зміна, та у майбутніх періодах, якщо зміна впливає на них разом. Вплив зміни в облікових оцінках (зміна методу нарахування РНП) на показники діяльності Товариства за 2022 рік:

Показник	Од. вим.	За методом «1/4»	За методом «1/365»	Відхилення
РНП станом на 31.12.2022	тис. грн.	15185	14 035	-1150
Частка перестраховиків станом на 31.12.2022	тис. грн.	1258	2248	+990

Розмір впливу зміни в облікових оцінках – застосування методу нарахування РНП «1/365» в 2022 році («1/4» в попередніх періодах) - на майбутні періоди попередньо оцінити неможливо.

Резерв заявлених, але не виплачених збитків (Reported But Not Settled – RBNS), створюється з моменту отримання інформації про страхові випадки із застрахованими об'єктами в кожному відокремленому підрозділі. На кожну дату розрахунку резерву заявлених, але не виплачених збитків, відділу врегулювання страхових випадків надає головному бухгалтеру у формі розрахунку дані необхідні для визначення такого резерву. Оцінка величини резерву збитків визначається у залежності від сум фактичних або очікуваних страхувальниками збитків у результаті настання страхового випадку. Якщо розмір збитку неможливо визначити, для розрахунку резерву використовують максимально можливу величину збитку, яка не перевищує страхової суми за договором. Витрати на врегулювання збитків є компонентом резерву заявлених, але не врегульованих збитків. Для визнання витрат на врегулювання збитків Товариство збільшує резерв заявлених, але не врегульованих збитків на 3%;

Резерв збитків, які виникли, але не заявлені (incurred but not reported claims reserve - IBNR) - оцінка обсягу зобов'язань страховика для здійснення виплат страхових виплат, включаючи витрати на врегулювання збитків, які виникли у зв'язку зі страховими випадками у звітному та попередніх періодах, про факт настання яких страховику не було заявлено на звітну дату в установленому законодавством України та/або договором порядку. Розрахунок резерву збитків, які виявлені, але не заявлені, здійснюється Компанією за кожним видом страхування окремо. Залежно від виду страхування розрахунок резерву збитків, які виявлені, але не заявлені здійснюється із застосування актуарних методів або методом фіксованого відсотка.

Оцінка частки перестраховиків в резервах незароблених премій здійснюється у порядку, за яким визначається оцінка резервів незароблених премій. Частка перестраховиків в резервах незароблених премій визнається на дату набрання чинності договору перестрахування.

Оцінка частки перестраховиків у резервах збитків здійснюється відповідно до умов договору перестрахування. Частка перестраховиків у резервах збитків визнається на дату подання заяви (повідомлення) про страховий випадок.

Згідно з вимогами пункту 15 МСФЗ 4 «Страхові контракти» страховик повинен на кожну звітну дату оцінювати адекватність своїх страхових зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх рухів грошових коштів за страховими контрактами.

Здійснення процедури перевірки адекватності сформованих страхових зобов'язань

Відповідно до норм МСФЗ 4 (п.15) страховик зобов'язаний на кожну звітну дату оцінювати, чи будуть зобов'язання, що визнаються (наприклад сформовані резерви) адекватними, використовуючи поточні оцінки майбутніх фінансових потоків за діючими договорами страхування (наприклад виплати, адміністративні витрати, витрати на врегулювання, доходи від регресів і т.ін.).

При складанні фінансової звітності за 2022 р. Товариство оцінило адекватність сформованих ним страхових резервів, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх грошових потоків за страховими контрактами, діючими на звітну дату, включаючи витрати на врегулювання страхових випадків.

З метою перевірки адекватності страхових зобов'язань Товариство користувалось послугами актуарія Луць А.О. Результат тесту адекватності сформованих резервів засвідчує, що сформовані резерви незароблених премій є адекватними для покриття збитків за договорами, що діють на 31.12.2022 року.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати за невідпрацьований час, які належать до накопичення, визнаються зобов'язанням через створення забезпечення (резерв відпусток) у звітному періоді.

Сума забезпечення визначається щоквартально, як добуток фактично нарахованої заробітної плати працівникам і відсотку, обчисленого як відношення річної планової суми на оплату відпусток до загального планового фонду оплати праці. Залишок резерву оплати відпусток в Товаристві переглядається на кінець року.

Величина сформованого резерву визнається витратами періоду і змінюється по мірі використання працівниками відпусток або донарахування резерву.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам, як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Облік виплат персоналу регламентується МСФЗ 19 «Винагорода співробітників».

До виплат персоналу належать:

- заробітна плата;
- виплати за невідпрацьований час;
- премії та інші заохочувальні виплати;

- виплати при звільненні;
- інші виплати.

Витрати на виплати персоналу відображаються у звітності відповідно до принципу відповідності, тобто відповідають тому періоду до якого вони відносяться.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Компанія не має окремих пенсійних програм або зобов'язань щодо виплат по закінченні трудової діяльності.

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує та сплачує Єдиний соціальний внесок, пов'язаний з нарахуванням заробітної плати персоналу. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати, такі витрати відображаються у періоді, в якому була нарахована відповідна заробітна плата.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Доходи і витрати визнаються за методом нарахування. Відповідно до міжнародних стандартів обліку, облік доходів і витрат регулюється:

Концептуальною основою складання та подання фінансової звітності;

МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами»;

МСФЗ 4 «Страхові контракти».

Визначення, оцінка та визнання доходу

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

У бухгалтерському обліку Товариства сума доходу оцінюється за справедливою вартістю отриманої компенсації або компенсацією, яка має бути отримана, в сумі грошових коштів чи їх еквівалентів. Дохід визнається, коли існує надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Критерії визнання доходів, що не пов'язані із страховою діяльністю, застосовуються окремо до кожної операції Товариства. Кожний вид доходу і витрат відображається в бухгалтерському обліку окремо.

Класифікація доходів

В Товаристві затверджено наступний класифікатор доходів для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- чисті зароблені страхові премії;
- інші операційні доходи;
- інші фінансові доходи;
- інші доходи.

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)

Дохід від реалізації послуг обліковується в Компанії за методом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції. Тобто після набуття контрактом сили, страхові премії обліковуються як отримані і вважаються заробленими на пропорційній основі протягом терміну дії відповідного страхового договору.

До чистого доходу від страхової діяльності належать:

- нараховані страхові платежі (страхові внески, страхові премії) за договорами страхування, перестрахування, зменшені на частки страхових платежів, які повертаються страхувальникам та премії, передані в перестрахування з врахуванням зміни РНП та часток перестраховиків в РНП;

До інших операційних доходів відносяться доходи пов'язані з операційною (страховою) діяльністю, а саме:

- дохід від надання послуг для інших страховиків;
- суми, що повертаються з технічних резервів, інших, ніж резерви незароблених премій;
- дохід від отриманих регресних вимог;
- частки страхових виплат і відшкодувань, компенсовані перестраховиками;
- дохід від курсової різниці ;
- дохід від операційної оренди

Відображення в обліку регресних вимог

Підставою для подання регресних вимог є фактична виплата страхових відшкодувань за договорами страхування, де у Товаристві, як у Страховика виникає право регресу у відповідності до ст. 27 Закону України "Про страхування" та умов договору страхування. Сума регресної вимоги включає в себе суму фактично виплаченого страхового відшкодування та витрат на врегулювання страхового випадку (компенсація витратна експертне дослідження, судовий збір). Після проведення аналізу та оцінки ймовірності отримання відшкодувань за регресними вимогами юридичний відділ здійснює написання регресної вимоги. У випадку неотримання коштів по регресних вимогах у досудовому порядку, Товариство звертається в суд з позовом до відповідача у порядку встановленому чинним законодавством України. Визнання операційного доходу від реалізації права регресних вимог відбувається на дату отримання грошових коштів. Оскільки не існує високої ймовірності отримання всієї суми за регресом та можливості достовірно визначити повний її розмір Товариство не визнає дохід за регресним позовом до моменту його оплати. Право вимоги до перестраховика, що до компенсації часток страхових відшкодувань виникає у страховика після здійснення фактичних виплат страхового відшкодування за договором страхування, частка відповідальності за яким була передана перестраховику на підставі укладеного договору перестрахування. Право вимоги реалізується шляхом надання перестраховику розрахунку на отримання перестрахового відшкодування включно з пакетом підтверджуючих документів, перелік яких визначено договором перестрахування. Відповідальність за своєчасність та повноту реалізації права вимоги до перестраховика покладається на відділ врегулювання збитків та відділ фінансово-економічного аналізу, обліку та статистики. Визнання операційного доходу від часток страхових відшкодувань, які компенсовані перестраховиками відбувається на дату отримання грошових коштів. Товариство припускає, що процес врегулювання права вимоги до перестраховика може бути тривалим, містити переговорний процес та призвести до судового спору за результатами чого сума доходу може змінитись або не бути отриманою. Товариство не визнає дохід від часток страхових відшкодувань, які компенсовані перестраховиками до моменту його оплати. В окремих випадках дохід може бути визнано на підставі документа, узгодженого сторонами (акт звірки, мирова угода, тощо).

Класифікація витрат

В Товаристві затверджено наступний класифікатор витрат для використання його в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності:

- чисті понесені збитки за страховими виплатами;
- адміністративні витрати;
- витрати на збут;
- інші операційні витрати;
- фінансові витрати;
- інші витрати;

До складу собівартості реалізованих страхових послуг належать:

- витрати на експертне дослідження об'єкта страхування;
- інші витрати на врегулювання збитків;
- послуги асистансу.

До чистих понесених збитків за страховими виплатами належать:

- виплата страхових відшкодувань.

3.10.2. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою.

Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

3.10.3. Запаси

Запаси матеріальних цінностей – це активи, які утримуються Товариством для споживання у процесі здійснення діяльності (виконання робіт, надання послуг), а також для забезпечення адміністративних (управлінських) потреб. Запаси визнаються активом, якщо є ймовірність отримання в майбутньому економічної вигоди, пов'язаної з їх використанням, а вартість запасів може бути достовірно визначена.

Запаси товарно-матеріальних цінностей складаються з:

- господарських матеріалів (матеріальні цінності, які необхідні для забезпечення діяльності Товариства, а також для ремонту приміщень, інших необоротних активів);
- малоцінних і швидкозношуваних предметів – предметів, які використовуються Товариством не більше одного року (незалежно від їх вартості).

У бухгалтерському обліку матеріальні цінності оприбутковуються на відповідні рахунки бухгалтерського обліку за фактичними цінами придбання, тобто за первісною вартістю, з урахуванням витрат на транспортування від постачальника, податки, збори та інші обов'язкові платежі.

Запаси господарських матеріалів враховуються в бухгалтерському обліку по первісній вартості і переоцінці не підлягають.

4. Основні припущення, оцінки та судження

Складання фінансової звітності згідно з МСФЗ вимагає від управлінського персоналу формування суджень, оцінок та припущень, які впливають на застосування принципів облікової політики.

Товариство використовує оцінки та припущення, які впливають на суми, що відображаються у фінансовій звітності, та на балансову вартість активів і зобов'язань у наступному фінансовому році, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності, рішеннях Ради з Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Оцінки та судження постійно аналізуються і ґрунтуються на досвіді керівництва та інших факторах, включаючи очікування майбутніх подій, які при існуючих обставинах вважаються обґрунтованими та не є очевидними з інших джерел. При застосуванні принципів бухгалтерського обліку, крім згаданих оцінок, керівництво також використовує певні судження. Всі оцінки та припущення, які вимагаються згідно з МСФЗ, являють собою найбільш оптимальні оцінки, здійснені згідно з застосовними стандартами.

Судження, які найбільше впливають на суми, визнані у фінансових звітах, і оцінки, які можуть призвести до значних коректувань балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, включають:

4.1. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.2. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2022 року переоцінка фінансових активів із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які

базуються на професійній компетенції, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку керівництва є прийнятним та необхідним. Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.3. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Справедлива вартість фінансових інструментів у разі якщо не існує активного ринку або якщо котирування не доступні визначається з використанням методів оцінки.

4.4. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

5. Сегментна інформація

Компанія здійснює діяльність в єдиному операційному сегменті – страхування, та єдиному географічному сегменті – Україна.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Основою визначення справедливої вартості є припущення, що суб'єкт господарювання діє безперервно і не має ні наміру, ні потреби ліквідувати чи суттєво скоротити обсяг своєї діяльності або здійснювати операцію за несприятливих умов. Отже, справедлива вартість не є

сумою, яку суб'єкт господарювання одержав би (чи сплатив би) у примусовій операції, при недобровільній ліквідації чи при продажу описаного майна. Проте, справедлива вартість відображає кредитну якість інструмента.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю:

- **Грошові кошти та їх еквіваленти:**

Методики оцінювання: Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): ринковий.

Вихідні дані: офіційні курси НБУ.

- **Депозити:**

Методики оцінювання: Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): дохідний

Вихідні дані: ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами

- **Інвестиційна нерухомість:**

Методики оцінювання: первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): ринковий, дохідний, витратний

Вихідні дані: ціни на ринку нерухомості, вартість придбання

- **Дебіторська заборгованість:**

Методики оцінювання: первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): дохідний

Вихідні дані: контрактні умови, ймовірність погашення

- **Поточні зобов'язання:**

Методики оцінювання: первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): витратний

Вихідні дані: контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариство обліковує та відображає в фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Одиницею обліку є окремих об'єкт нематеріальних активів.

Амортизація на ліцензії по страховій діяльності не нараховується, оскільки неможливо визначити термін їх використання але аналізуються в кожному звітному періоді на наявність підстав для оцінки таких активів як безстрокових.

Нематеріальні активи, щодо яких існує обмеження права власності, відсутні.

Нематеріальні активи, отримані за рахунок цільових асигнувань відсутні.

Капіталізація витрат на позики, що відносяться до придбання (створення) нематеріальних активів (п.8 МСБО № 23 «Витрати на позики»), не здійснювалась.

Нематеріальні активи	Станом на 31.12.2021 р.	Станом на 31.12.2022 р.
Первісна вартість	37	37
Знос	0	0
Залишкова вартість	37	37

7.2. Основні засоби

Рух основних засобів представлено у таблиці:

Групи основних засобів	Залишок на початок року		Надійшло за рік	Переоцінка (дооцінка +, уцінка -)		Вибуло за рік		Нараховано амортизації за рік	Залишок на кінець року	
	первісна (переоцінена) вартість	знос		первісної (переоціненої) вартості	зносу	первісної (переоціненої) вартості	зносу		первісна (переоцінена) вартість	знос
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Земля	39	0	0	0	0	0	0	0	39	0
Будівлі та споруди	31046	33	0	0	0	0	0	29	31046	62
Машини та обладнання	152	145	53	0	0	0	0	5	205	150
Транспортні засоби	532	532	3360	0	0	0	0	309	3892	841
Разом	31769	710	3413	0	0	0	0	343	35182	1053

Основні засоби, придбані за рахунок цільового фінансування, відсутні.

Основні засоби, передані у заставу, відсутні.

Основні засоби, що знаходяться на консервації на дату кінця звітного періоду, відсутні.

Основні засоби, що взяті в операційну оренду на дату кінця звітного періоду, відсутні.

Інвестиційна нерухомість на звітну дату 31 грудня 2022 року на балансі Товариства не обліковувалась.

7.3. Довгострокові фінансові інвестиції

Види інвестицій	Станом	Станом
	на 31.12.2022р.	на 31.12.2021р.
Довгострокові фінансові інвестиції (рядок 1035 Балансу), зокрема	0	6 780
акції:	0	6 780
у тому числі (повна назва емітента):		
ПАТ ФК "Авангард"	0	4 592
ПАТ "Ардер"	0	1002
"Лізингова компанія" Приват-Агро"	0	527
ПАТ "ЦОН "Норма"	0	659

У зв'язку з відсутністю обґрунтованих очікувань щодо повернення договірних грошових потоків за зазначеними фінансовими активами (за результатами проведеної оцінки, здійсненої незалежним оцінювачем ТзОВ «Північно-Східна консалтингова група» від 12.12.2019 року) проведено списання їх в цілому з відображенням вартості в інших витратах.

7.4. Дебіторська заборгованість

Визначення та оцінка реальності дебіторської заборгованості у звітному періоді проводились відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Дебіторська заборгованість з деталізацією за кожною групою для розуміння звітності користувачами має наступний склад і відображені у балансі:

рядок 1125 «Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги» 53 тис. грн.,

рядок 1155 «Інша дебіторська заборгованість» 266 тис. грн., з яких:

- інша заборгованість за товари і послуги 21 тис. грн.
- відсотки нараховані за депозитами 245 тис. грн.

7.5. Гроші та їх еквіваленти

Грошові кошти Товариства зберігаються на поточних та строкових депозитних банківських рахунках. Облік грошових коштів і розрахунків готівковими грошовими коштами здійснюється згідно чинного законодавства стосовно ведення касових операцій.

Для повсякденної роботи та для розміщення інвестиційних ресурсів Товариства вибирає тільки високо надійних партнерів у банківському секторі.

Рейтинг банківських установ, в яких розміщені грошові вклади Товариства, відповідає інвестиційному рівню за національною рейтинговою шкалою, визначеною чинним законодавством України.

Станом на 31 грудня 2022 року справедлива вартість грошових коштів та їх еквівалентів дорівнює їх номінальній вартості.

Грошові кошти та їх еквіваленти	Станом на 31.12.2022	Станом на 31.12.2021
1) грошові кошти на поточних рахунках, у тому числі:	7188	7215
у таких банківських установах (назва та код ЄДРПОУ банківської установи):		
АТ «ТАСКОМБАНК» 09806443	5639	1
АТ «Державний ощадний банк України» 09325703	79	96
АТ «Креді Агріколь Банк» 14361575	95	18
АТ «Кредобанк» 09807862	879	1966
АТ АКБ «Львів» 09801546	0	1
АТ «ПроКредит Банк» 21677333	5	15
АТ КБ «Приватбанк» 14360570	444	421
АТ «Райффайзен Банк» 14305909	47	4697
2) банківські вклади (депозити) та рахунки умовного зберігання (ЕСКРОУ), у тому числі:	26800	17680
АТ «Державний ощадний банк України» 09325703	6800	2300
АТ «Райффайзен Банк Аваль» 14305909	0	3380
ПАТ АБ «Укргазбанк» 23697280	7500	6500
АТ «Креді Агріколь Банк» 14361575	3000	3500
АТ «Кредобанк» 09807862	6500	0
ЗГР АТ КБ «Приватбанк» 14360570	3000	2000
Всього :	33988	24895

7.6. Власний капітал

Товариство виділяє наступні статті власного капіталу:

- Зареєстрований капітал (статутний капітал).
- Резервний капітал
- Капітал у дооцінках – сума дооцінки або уцінки активів Товариства.

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) - прибутки або збитки одержані в результаті господарсько-фінансової діяльності Товариства.

Товариство з метою покриття майбутніх витрат та виконання зобов'язань формує вільні страхові резерви та відображає їх у статті «Інші резерви».

Основною метою Компанії відносно управління капіталом є дотримання вимог законодавства України відносно рівня достатності капіталу й вимог регулюючих органів в області страхування, а також забезпечення фінансової стабільності Компанії і її здатності продовжити здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципу безперервності діяльності.

Зареєстрований (пайовий) капітал представлений статутним капіталом, який відповідно до статуту Товариства складає 12 000 тис. грн.

Статутний капітал Товариства сформований згідно з вимогами Закону України «Про господарські товариства», Закону України «Про страхування», інших законодавчих актів України та статуту Товариства.

Змін в розмірі та структурі Статутного капіталу за період, що перевіряється, не відбувалося.

Статутний капітал сплачений повністю.

Показник	Станом на 31.12.2022 р.	Станом на 31.12.2021 р.
Зареєстрований капітал (статутний капітал)	12 000	12 000
Капітал у дооцінках	30 685	30 685
Резервний капітал	1	1
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	7 259	4 845
Всього	49 945	47 531

7.7. Класифікація та оцінка зобов'язань та забезпечень

Довгострокові зобов'язання і забезпечення	Станом на 31.12.2022 р.	Станом на 31.12.2021 р.
Довгострокові забезпечення на виплату відпусток працівникам	286	187
Страхові резерви у тому числі :	19 629	15 089
резерв збитків або резерв належних виплат	5 594	3 099
резерв незароблених премій	14 035	11 990

Поточні зобов'язання і забезпечення	Станом на 31.12.2022 р.	Станом на 31.12.2021 р.
Кредиторська заборгованість товари, роботи, послуги	19	63
розрахунки з бюджетом	1319	1048
у тому числі з податку на прибуток	1319	1048
Інші поточні зобов'язання (суми до вияснення)	11	1

7.8. Аналіз доходів та витрат, відображених у фінансовій звітності

ДОХОДИ:

Аналіз страхових премій та страхових відшкодувань	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Чисті зароблені страхові премії	31 395	23 023
Премії підписані, валова сума	35 238	28 504
Премії передані в перестрахування	2 943	2 908
Зміна резерву незароблених премій	(2 045)	(2 839)
Зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій	1 145	266
Собівартість реалізованої продукції(судові, експертні послуги, асистанські)	45	64
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	12 667	11 767

Інші операційні доходи	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Суми, що повертаються із технічних резервів, інших, ніж резерв незароблених премій	842	1 654
Частки страхових виплат і відшкодувань, компенсовані перестраховиками	1 395	1 657
Суми, що отримуються в результаті реалізації переданого страхувальником або іншою особою права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки	1 542	2 034
Інші операційні доходи в тому числі :	487	499
від операційної оренди приміщення	487	487
від розірвання договорів страхування	0	12
Всього	4 266	5 844

Інші фінансові доходи	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Відсотки за банківськими депозитами	2 110	786

ВИТРАТИ:

Адміністративні витрати	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Всього	3 737	2 975

Витрати на збут	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Інші витрати на збут (заробітна плата працівників, що укладають договори страхування, агентська винагорода)	7 195	5 556

Інші операційні витрати	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Різниця по резерву заявлених збитків	2 947	2 138
Членські внески Асоціація «Страховий бізнес»	66	55
Регресний платіж	0	219
Благодійна допомога ЗСУ	100	0
Всього	3 113	2 412

Інші витрати	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Інші витрати, уцінка (списання) необоротних активів	6 781	5 803

Елементи операційних витрат	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Матеріальні витрати	88	48
Витрати з оплати праці	1 940	1 738
Витрати на відрахування на соціальні заходи	422	369

Амортизація	353	96
Витрати на товарів, робіт, послуг	11 097	8 756
Всього	13 900	11 007

Витрати з податку на прибуток	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
Податку на прибуток від звичайної діяльності	1 819	1 049
в тому числі на валові доходи від діяльності з видів страхування, інших, ніж страхування життя	1 057	855

7.9. Управління ризиками

Товариство, як страхова компанія виділяє два видами ризиків: ті, які надходять від страхувальників, і ті, що обумовлені її діяльністю. Ризик страхувальника - невизначена можливість появи збитків (втрат, пошкоджень та знищення), вимірюного в грошовому виразі. Ризик страховика - невизначена можливість недостатності коштів страхової компанії для виконання своїх фінансових зобов'язань. Використовуються для аналізу такі фактори ризику:

- страховий ризик; ринковий ризик; кредитний ризик; ризик ліквідності; операційний ризик; груповий ризик; системний ризик.

- Інвестиційні ризики (ризики, пов'язані із активами) - це різні ризики, які прямо чи опосередковано пов'язані зі спроможністю управляти активами.

Джерелом покриття інвестиційних ризиків є власні вільні кошти та резерви, передбачені його організаційно-правовою формою.

До не фінансових ризиків відносить ризик репутації страховика, юридичний ризик порушення або недотримання вимог нормативно-правових актів, законодавства, угод, стратегічний ризик неправильних управлінських рішень, операційно-технічний ризик. Процес управління такими ризиками зводиться до їх мінімізації.

7.9.1. Управління фінансовими ризиками

Фінансові ризики (ризик ліквідності, зміни процентної ставки, валютний, ринковий ризик, ризик втрати майна та ін.) оптимізуються. До фінансового ризику відносить технічний ризик страховика, який визначається як ймовірність того, що розмір виплат буде більшим за суму зібраних страхових премій, яких буде недостатньо для покриття витрат страхової організації.

У Товариства відсутній кредитний ризик, ризик ліквідності та ринковий ризик, оскільки всі укладені договори страхування за результатами тестування визнані страховими контрактами, в зв'язку з відсутністю вбудованих похідних інструментів, відсутні непогашені кредитні залишки, та відсутня залежність від процентних ставок, які великою мірою залежать від загальних та специфічних ринкових змін.

7.9.2 Управління страховими ризиками

Здійснюється управління страховим ризиком. Всі договори, за якими страхова сума за окремим предметом договору страхування перевищувала 10 відсотків суми сплаченого Статутного капіталу і сформованих вільних резервів та страхових резервів, були перестраховані. Операції з перестраховування з перестраховиками-резидентами здійснювались з урахуванням їх платоспроможності та згідно з Законом України «Про страхування», а значне перевищення фактичного запасу платоспроможності Товариства над розрахунковим нормативним дає змогу прогнозувати повне виконання зобов'язань за цими операціями.

Ключовими характеристиками системи врегулювання страхових ризиків (страхових випадків) є: безперервність, оперативність і об'єктивність (документальність). Управління страховим ризиком здійснюється завдяки поєднанню андеррайтингових політик, принципів ціноутворення, створення резервів та перестраховування. Особлива увага приділяється забезпеченню того, щоб сегмент клієнтів, який купує страховий продукт, відповідав основним припущенням щодо клієнтів, сформованим під час розробки цього продукту та визначення його ціни. Концентрація страхового ризику відсутня.

8. Розкриття іншої інформації

8.1. Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Судових позовів за період фінансової звітності щодо діяльності Товариства не було.

8.1.2. Нові стандарти, що вступили в дію з 01 січня 2022 року

Нові стандарти, роз'яснення та поправки до чинних стандартів та роз'яснень Компанія вперше застосувала деякі стандарти та поправки, які набули чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 р. Компанія не застосовувала достроково стандарти, роз'яснення чи поправки, випущені, але ще не набрали чинності.

Нижче наведено нові стандарти, виправлення та роз'яснення, які були випущені, але ще не набрали чинності на дату випуску фінансової звітності Компанії. Компанія має намір застосувати ці стандарти, поправки та роз'яснення, з дати набуття ними чинності.

МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування»

У травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ 17 «Договори страхування», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання та оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 набуде чинності, він замінить собою МСФЗ (IFRS) 4 «Договори страхування», який був випущений у 2005 році. МСФЗ 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя та страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування та перестрахування) незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних гарантій та фінансових інструментів з умовами дискреційної участі. Є кілька винятків із сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає у наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною та послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСФЗ 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи всі доречні аспекти обліку. В основі МСФЗ 17 лежить загальна модель, доповнена наступним:

- Певні модифікації для договорів страхування за умовами прямої участі (метод змінної винагороди).
- Спрощений підхід (підхід на основі розподілу премії) переважно для короткострокових договорів.

МСФЗ 17 набуває чинності щодо звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 р. або після цієї дати, при цьому потрібно подати порівняльну інформацію. Дозволяється дострокове застосування за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 та МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17 або до неї.

В даний час Компанія проводить оцінку впливу цього стандарту.

Поправки до МСБО (IAS) 8 – «Визначення бухгалтерських оцінок»

У лютому 2021 року Рада МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IAS) 8, в яких вводиться визначення «бухгалтерських оцінок». У поправках пояснюється відмінність між змінами у бухгалтерських оцінках та змінами в обліковій політиці та виправленням помилок. Крім того, у документі пояснюється, як організації використовують методи вимірювання та вихідні дані для розробки бухгалтерських оцінок.

Поправки набувають чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 р. або після цієї дати, та застосовуються до змін в обліковій політиці та змін у бухгалтерських оцінках, що відбуваються на дату початку зазначеного періоду або після неї. Дозволяється дострокове застосування дозволено за умови розкриття цього факту.

Очікується, що ці поправки не вплинуть на Компанію.

Поправки до МСБО (IAS) 1 та Практичних рекомендацій № 2 щодо застосування МСФЗ – «Розкриття інформації про облікову політику»

У лютому 2021 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IAS) 1 та Практичних рекомендацій № 2 щодо застосування МСФЗ «Формування суджень про суттєвість», які містять керівництво та приклади, які допомагають організаціям застосовувати міркування щодо суттєвості при розкритті інформації про облікову політику. Поправки повинні допомогти організаціям розкривати більш корисну інформацію про облікову політику за рахунок заміни вимоги про розкриття організаціями «значних положень» облікової політики на вимогу про розкриття «істотної інформації» про облікову політику, а також за рахунок

додавання керівництва щодо того, як організації повинні застосовувати поняття суттєвості при ухваленні рішень про розкриття інформації про облікову політику.

Поправки до МСБО 1 застосовуються до річних періодів, що починаються 1 січня 2023 року або після цієї дати, з можливістю дострокового застосування. Оскільки поправки до Практичних рекомендацій №2 щодо застосування МСФЗ містять необов'язкове керівництво щодо застосування визначення суттєвості до інформації про облікову політику, не потрібно вказувати дату набуття чинності цими поправками.

В даний час Компанія проводить оцінку впливу цих поправок, які можуть надати на розкриття інформації про облікову політику Компанії.

Поправки до МСБО (IAS) 1 – «Класифікація зобов'язань як короткострокових чи довгострокових»

У січні 2020 року Рада МСФЗ випустила поправки до пунктів 69-76 МСФЗ (IAS) 1, в яких пояснюються вимоги щодо класифікації зобов'язань як короткострокових або довгострокових. У поправках пояснюється таке:

- що розуміється під правом відстрочити врегулювання зобов'язань;
- право відстрочити врегулювання зобов'язань має існувати на кінець звітного періоду;
- на класифікацію зобов'язань не впливає можливість, що організація виконає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання;
- умови зобов'язання не впливатимуть на його класифікацію, лише якщо похідний інструмент, вбудований у зобов'язання, що конвертується, сам по собі є пайовим інструментом.

Ці поправки набувають чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2023 р. або після цієї дати, та застосовуються ретроспективно. Очікується, що ці поправки не вплинуть на Компанію.

Стандарти, які набули чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 р.

Поправки до МСФЗ 3 – «Посилання на Концептуальні основи»

У травні 2020 року Рада з МСФЗ випустила поправки до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесів» – «Посилання на концептуальні засади». Ціль цих поправок – замінити посилання на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності», випущену в 1989 році, на посилання на «Концептуальні основи подання фінансових звітів», випущені у березні 2018 року, без внесення значних змін до вимог стандарту.

Рада також додала виняток із принципу визнання в МСФЗ 3, щоб уникнути виникнення потенційних прибутків або збитків «2-го дня», для зобов'язань та умовних зобов'язань, що стосувалися б сфери застосування МСФЗ (IAS) 37 або Роз'яснення КРМФО (IFRIC) 21 «Обов'язкові платежі», якби вони виникали у межах окремих операцій.

Водночас Рада вирішила роз'яснити існуючі вимоги МСФЗ 3 щодо умовних активів, на які заміна посилань на «Концепцію підготовки та подання фінансової звітності» не вплине.

Ці поправки набули чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 р. та застосовуються перспективно.

Ці поправки не вплинули на Компанію.

Поправки до МСБО (IAS) 16 – «Основні засоби: надходження до використання за призначенням»

У травні 2020 року Рада МСФЗ випустила документ «Основні засоби: надходження до використання за призначенням», який забороняє організаціям віднімати з первісної вартості об'єкта основних засобів будь-які надходження від продажу виробів, вироблених у процесі доставки цього об'єкта до місця розташування та приведення його до стану, який потрібний для його експлуатації відповідно до намірів керівництва. Натомість організація визнає надходження від продажу таких виробів, а також вартість виробництва цих виробів у складі прибутку чи збитку.

Дані поправки набули чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 р. або після цієї дати, і повинні застосовуватися ретроспективно до тих об'єктів основних засобів, які стали доступними для використання на дату початку (або після неї) раннього з поданих у фінансової звітності періоду, у якому організація вперше застосовує ці поправки.

Ці поправки не вплинули на Компанію.

Поправки до МСБО (IAS) 37 – «Обтяжувальні договори – витрати на виконання договору»

У травні 2020 року Рада МСФЗ випустила поправки до МСБО 37, в яких пояснюється, які витрати організація повинна враховувати при оцінці того, чи є договір обтяжливим чи збитковим.

Поправки передбачають застосування підходу, що ґрунтується на «витратах, безпосередньо пов'язаних з договором». Витрати, що безпосередньо пов'язані з договором на надання товарів або послуг, включають як додаткові витрати на виконання цього договору, так і розподілені витрати, безпосередньо пов'язані з виконанням договору. Загальні та адміністративні витрати не пов'язані безпосередньо з договором і, отже, виключаються, крім випадків, коли вони явно підлягають відшкодуванню контрагентом за договором.

Ці поправки набули чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати.

Ці поправки не вплинули на Компанію.

Поправка до МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» – дочірня організація, яка вперше застосовує Міжнародні стандарти фінансової звітності

У рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності». Відповідно до цієї поправки дочірня організація, яка вирішує застосувати пункт D16(a) МСФЗ 1, має право оцінювати накопичені курсові різниці з використанням сум, відображених у фінансовій звітності материнської організації, виходячи з дати переходу материнської організації на МСФЗ. Ця поправка також застосовна до асоційованих організацій та спільних підприємств, які вирішують застосовувати пункт D16(a) МСФЗ (IFRS) 1.

Ця поправка набрала чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Цей стандарт не застосовується до Компанії.

Поправка до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» – комісійна винагорода під час проведення «тесту 10%» у разі припинення визнання фінансових зобов'язань

У рамках процесу щорічних удосконалень МСФЗ, період 2018-2020 років, Рада з МСФЗ випустила поправку до МСФЗ (IFRS) 9. У поправці пояснюються суми комісійної винагороди, які організація враховує при оцінці того, чи є умови нового або модифікованого фінансового зобов'язання умов первісного фінансового зобов'язання. До таких сум відносяться тільки ті комісійні винагороди, які були виплачені або отримані між певним кредитором та позичальником, включаючи комісійну винагороду, виплачену або отриману кредитором або позичальником від імені іншої сторони. Організація повинна застосовувати цю поправку щодо фінансових зобов'язань, які були модифіковані або замінені на дату початку (або після неї) річного звітного періоду, в якому організація вперше застосовує цю поправку.

Ця поправка набрала чинності щодо річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2022 року або після цієї дати. Ця поправка не вплинула на Компанію.

8.1.3. Операції з пов'язаними сторонами

Сторони вважаються пов'язаними, якщо одна з них має можливість контролювати іншу, знаходиться під спільним контролем або може мати суттєвий вплив при прийнятті фінансових та управлінських рішень, як зазначено в МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони». Під час розгляду кожного випадку відносин, що можуть вважатися відносинами між пов'язаними сторонами, увага приділяється суті цих відносин, а не лише їх юридичній формі.

Обороти і залишки за операціями з пов'язаними сторонами

За звітний період операції з пов'язаними сторонами відсутні, залишки за операціями з пов'язаними сторонами відсутні.

Виплати ключовому управлінському персоналу

	2022	2021
Короткострокові виплати, тис. грн.	727	640
Усього	727	640

8.1.4. Події після дати Балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 «Події після звітного періоду» щодо подій після дати балансу:

а) події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2022 рік); та

б) події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певного розкриття).

За фінансовий період 2022 року, станом на дату затвердження звітності 24.02.2023 року не відбувалися події, які б суттєво вплинули на фінансовий результат за 2022 рік.

Між датою складання та затвердження проміжної фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та економічні рішення користувачів, не відбувалося.

№ з/п	Перелік подій, що могли відбутися після звітної дати	Відомості про наявність події після 31.12.2022
1	Визнання дебіторів Товариства банкрутом	відсутні
2	Розгляд судової справи, що підтверджує наявність у Товариства поточного зобов'язання на звітну дату	відсутні
3	Прийняття рішення про суттєву реорганізацію Товариства	відсутні
4	Знищення значної частини активів внаслідок стихійного лиха або відчуження урядом	відсутні
5	Значні зміни у вартості активів Товариства після звітної дати	відсутні
6	Чи планує Товариство продовжувати роботу на безперервній основі	так
7	Чи передбачаються будь-які незвичайні облікові коригування	відсутні
8	Інші важливі події	відсутні

Для зменшення ризику щодо впливу подій на фінансову діяльність Товариства, пов'язаних з широкомасштабним військовим вторгненням Росії в Україну, яке має суттєвий негативний вплив на українську економіку, Товариство вживає належні заходи на підтримку стабільності та безперервності його діяльності. Зазначені вище події, не є такими що мають суттєвий вплив на діяльність і розвиток Товариства, не є такими, що спричиняють будь-які невизначеності щодо безперервної діяльності Товариства, і не потребують коригування або розкриття у фінансовій звітності, та примітках до неї. В теперішній час Товариство уважно слідкує за фінансовими наслідками, викликаними зазначеними подіями.

8.1.5. Кредити та позики

Після балансової дати Товариство не залучало кошти ні для фінансування діяльності міжнародних фінансових інституцій, ні у формі довгострокових іноземних банківських кредитів.

Директор

Головний бухгалтер

Назарій Гречин

Оксана Макушко